

стъпени на Лутера, дѣто ся и задомилъ.

На да ли е имало женидба толкозь здраво обмыслена, и отъ толкозь высокы и чисты побужденія прѣдприета, колкото Лутерова-та; и на да ли тя е принесла другому толкозь чисто благоденствіе колкото на тѣзи младоженцы. Благословеніе Господне увѣнчало забѣлѣжително тѣзи женидбѣ. Подиръ нѣколко години, Лутеръ проповѣдвалъ, на основаніе на собственнѣ-тѣ си опытность, за очистителны-тѣ наслажденія и тяжести на състояніе-то, установено и освячено отъ Бога за най-голѣмо-то благоденствіе на чловѣка; и въ всѣкѣ проповѣдѣ исказвалъ признателность Богу, за дѣто Той го докаралъ да влѣзе въ това състояніе. Седмнадесетъ години слѣдъ женидбѣ-тѣ си, той засвидѣтелствувалъ, въ завѣтъ-тѣ си, за Катеринѣ че му была “благочестива, вѣрна, и прѣданна жена, всѣкогашъ любезна, почтенна, и хубава.”

Испърво Лутеръ и Катерина ся поминували твърдѣ оскудно. Когато въ 1527 Лутеръ падналъ тежко боленъ, и дошелъ повидимому на умрѣло, съ исключеніе на еднѣ простѣ покѣщникѣ, той нѣмалъ друго що да остави на женѣ си подиръ смъртъ-тѣ си освѣнъ чашы-тѣ които му были подаре-